

foc i lloc

Dos mons divergents

Avui dia, l'equidistància ja no és factible

DELFI **ROCA**

L'observació dels esdeveniments no deixa lloc a interpretacions. Dissabte, a Oliana, desfilava camí d'Andorra un cotxe ple d'esquiadors, fent sonar l'himne espanyol a tot volum. Broma pesada o provocació política? Tant se val. Era una nova mostra de l'existència de dos mons que conviuen cada cop més separats. Dos mons que van en direccions diferents. Dos mons divergents. Les societats estan cada vegada més dividides, més polaritzades, més tesades. Escoltant els discursos dels dirigents actuals, hom diria que són aguerrits cabdills, no pas líders ponderats. Amb la seva retòrica guerrera inflamen els ànims de la població, fins al punt de justificar l'ús de la provocació i de la violència. No s'adonen que amb els seus actes s'acosten al paper de dèspotes, quan en realitat van acceptar ser simples servidors públics.

El primer dels dos mons aposta per l'agroecologia, la repoblació de les àrees rurals, la sobirania alimentària, les energies renovables, la reutilització dels productes i la vida simple. El segon món fomenta el consumisme, l'individualisme, l'odi, compromet els recursos naturals, utilitza energies contaminants i ofereix una vida de semiesclavatge, plena d'es-

très personal i familiar. Front aquesta polarització caldrà prendre una sèrie d'importantes decisions personals. Perquè, més aviat del que ens pensem, viure en un món i alhora a l'altre no serà factible. L'existència dels dos mons divergents ens obligarà a triar en quin d'ells volem estar. Avui dia, l'equidistància ja no és factible, perquè els dos mons s'acabaran enfrontant violentament. No és temps de conscienciar, és temps de practicar. Per això, només se'n sortiran aquelles societats que s'hagin preparat. La resta les passaran magres. Preparem-nos, doncs, aplicant fórmules d'economia social i solidària, per mirar de corregir els errors que ens han portat fins a la situació actual. Fugint del món que repeteix les mateixes fórmules predadores i perdedores fomentades pel capital. Perquè les dades ens indiquen que han estat les accions egoistes dels "panxa plena no té pena" les causants de la Gran Desigualtat, bressol de guerres i desgràcies. Per viure bé, doncs, i gaudir de societats inclusives, tot evitant les extractives, han de retornar a primera fila els valors més importants, com són l'honestedat, la sensibilitat, la gratitud, la humilitat, la prudència, el respecte i la responsabilitat.